

DOMOLJUB

ŠTEV. 19. MESEČNA PRILOGA »NOVICE V SLIKAH« LETO 45
V LJUBLJANI, DNE 7. MAJA 1930

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljub«, naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljub« v Ljubljani.

Naše zadruge.

V sredo 30. aprila je bila glavna skupščina največje in najvažnejše slovenske zadrugne matice »Zadrugne Zveze v Ljubljani«. Letos je obhajala obenem tridesetletnico svojega dela v proslah slovenskih zadrug. Pokazala je, da je vsa leta prav tako živahno zastopala koristi našega združništva kot takrat, ko so jo osnovali nepozabni dr. Janez Krek in njegovi takratni tovariši. Glavno skupščino je otvoril in vodil predsednik Zveze minister za šume in rude dr. Anton Korošec. Samo nekatere stvari moremo podati na tem mestu o delu in razvoju te naše velike organizacije.

578 zadrug.

Načelstveno poročilo za leto 1929. nam je povedalo, da je bilo ob koncu 1929 včlanjenih v Zadrugne Zvezi 578 zadrug. Ustanovljenih je bilo v preteklem letu na novo 47 zadrug, nekaj pa je bilo izključenih, ker niso vršile svojih dolžnosti in nekaj jih je prenehalo. Hranilnic in posojilnic je bilo ustanovljenih v preteklem letu 14 — drugih zadrug pa 33.

Vseh denarnih zadrug 317.

317 raznih hranilnic in posojilnic je delovalo pod okriljem Zadrugne Zveze, tako da ima sedaj skoro vsak količjak pomemben kraj na Slovenskem svojo posojilnico. Naloga denarnih zavodov je, zbirati ljudski denar in skrbeti, da ima kmet posojila po nizki obrestni meri. To svojo dolžnost vrše posojilnice povsod. Zlasti morajo vse pospeševati varčevanje. Njih delo ni samo zbiranje velikih vlog, ampak tudi malega denarja malih vlagateljev. Ne smejo se strašiti dela, ki naraste z malim varčevanjem. Koristi, ki jih ima ljudstvo od tega, odtehtajo vsako delo. Veliko število hranilnic je upeljalo domače hranilnike, da tako zbirajo denar in se vzgajajo k varčnosti delavci, posli, otroci. Naj bi se to vpeljalo povsod. Nobena naših hranilnic in posojilnic ne sme gledati samo na dobiček, ampak na korist svojih članov, na korist vsega ljudstva v tistem kraju in vsega slovenskega naroda. Posojilnice so posredovale tudi izmenjavo tujega denarja in tujih čekov. Mnogim je

s tem prihranjeno veliko denarja in skrbi. V vseh krajih, iz katerih je kaj izseljencev, naj bi posojilnice tozadevno šle ljudstvu na roke. Vsa navodila dobe pri Zadrugni Zvezi.

Blagovne zadruge

so v preteklem letu dobro delale. Pozna se pa marsikje, da je še premalo tiste zavesti, da morajo člani držati skupaj, četudi je kdaj ena stvar drugod ceneje. Ta čut za potrebo skupnosti moramo privzgojiti našemu ljudstvu, sicer ne moremo korakati skupaj z naprednimi narodi Evrope. Komur je blagor kmetkega stanu pri srcu, naj vedno in povsod budi to misel, da je le v prav razumevanju skupnosti in požrtvovalnosti kmetova bodočnost.

Zivinorejske zadruge

so se posebno razvile preteklo leto. Zahtevale pa bodo precej vztrajnosti, ker se ne da pri živini naenkrat pokazati velikih uspehov. Razumno delo za bodočnost je ravno znamenje prave kulture in izobrazbe.

Obrestna mera.

Dr. Basaj je na glavni skupščini posebej poročal o obrestni meri. Povdaril je, da je v Sloveniji ravno po zaslugi naših zadrug najnižja. Oderuštvu, ki v južnih krajih že cvete, je pri nas v glavnem premagano. Skrbeti pa moramo, da se obrestna mera še zniža. Vse naše denarne zadruge morajo delati radi ljudstva, ne radi dobička. Zlasti je povdaril, da bo kmet obdržal nizko obrestno mero le, če bo ves kmetijski denar v domačih kmetijskih zavodih. Pri teh je dana največja varnost in le iz teh pride kmetijski denar spet kmetu v korist. Po nizkih obrestih bo dobil kmet posojila le, če bo obrestna mera za vloge nizka.

Napredek in bodočnost združništva.

Na glavni skupščini Zadrugne Zveze je jasno izzvenela misel, da bo združništvo, katerega korist je danes vsakemu znana, le toliko napredovalo, kolikor bo rasel smisel za skupnost. Načela združništva so zelo preprosta, zahtevajo pa globokega razumevanja za bodočnost. Kdor ne gleda v

prihodnost, ampak misli le na hitro korist, bo slab delavec v združništvu. Načela združništva zahtevajo pa tudi veliko poštenja in ljubezni do bližnjega. Kdor vidi povsod samo sebe in svoj žep, ne vidi pa težav in bolečin svojega soseda, je slab človek, ki ni za zadrugo. Takega sebičnega nikjer ne volite v kako načelstvo! Zahteva pa združništvo za svoj razvoj tudi gospodarske zrelosti. Dober zadrugar bo kmet, ki misli, kako bi izboljšal in izpopolnil svoje gospodarstvo. Kdor hoče vse le prav po starem, nima smisla za sveže in mlade misli združništva.

Zadrugna Zveza je te misli v našem ljudstvu gojila doslej in jih bo v bodoče. Blizu 600 uspevajočih zadrug priča, da njeno delo ni bilo prazno. Izvršeno delo pa kaže, koliko je še novega dela, koliko polja še neizoranega. Zato vabi Zadrugna Zveza na sodelovanje vse, ki jim je mar lepša bodočnost našega kmeta in vsega slovenskega naroda!

Program evharističnega kongresa v Zagrebu.

V četrtek 14. avgusta bo ob 5 zvečer zvonjenje v zagrebški cerkvah. Ob 6 bo otvoritev kongresa v katedrali z »Veni sancte«.

V petek 15. avgusta bo ob pol osmih obhajilo mladine. Ob 8 bo pontifikalna sv. maša, ob 10 javno zborovanje, ob 15 pa zborovanje sekcij. Ob 6 bo pridiga, večernice in blagoslov.

16. avgusta ob 8 zjutraj stanovska pridiga, ob 10 javno zborovanje s tremi temami. Zborovanje bo v prostorih zagrebškega sejma. Popoldne bo istotam zborovanje z dvema temama. Ob 7 zv. bo pridiga, večernice in blagoslov. Sveto Rešnje Telo bo izpostavljeno do polnoči. Ob pol dvanajstih ponoči bo sv. maša.

17. avgusta bo ob 10 pontifikalna sv. maša pred katedralo. Nato zborovanje z eno temo. Ob 3 se bo pričela procesija, ki se bo končala na Jelačičevem trgu.

Kamgarn za moške obleke

se dobro kupi pri

R. Miklauc »Pri škofu«, Ljubljana

80 letnica našega nadpastirja.

Naš nadpastir kneskošof dr. Anton Bonaventura Jeglič dopolni, ako Bog da, letos na praznik Vnebohoda našega Gospoda tsem-deseto leto življenja.

Vsi se živo zavedamo, kaj je bil in je škof dr. Jeglič za katoličane ljubljanske škofije. Pravi Kristusov apostol roma že 32 let neutrudljivo leto za letom po župnijah. V spovednici in na prižnici s pastirskimi listi in knjigami je očetovsko vodil veliko družino katoličanov ljubljanske škofije. Z delitvijo zakramenta sv. birme je oživil notranjo vez zvestobe vernikov s Kristusom in med seboj. Marijine družbe in euharistično življenje je neutrudljivo pospeševal, da bi se krščansko življenje v škofiji poglobilo, utrdilo, širilo. Vsem stanovom in slojem je apostol in očetovski prijatelj. Geslo sv. Pavla »Vsem sem vse postal, da bi vse pridobil za Kristusa«, odmeva v njegovem škofovskem delovanju od začetka, ko je ob prihodu izrekel besede: Med vani sem, ves vaši!

Katolicizem priznava vse, kar je resničnega, lepega, dobrega. Nadnaravno življenje in delovanje ne zanikava naravnega, ampak ga povzema, posvečuje, usmerja k Bogu. V živi močni zavesti te katoliške vseobsežnosti je škof dr. Jeglič imel vedno tako globoko razumevanje za vse prosvetno-vzgojno, socialno, znanstveno, umetniško snovanje in življenje v svojem ljudstvu. Zato z mladeniško živahnostjo sledi najrazličnejšim utripom tega življenja in podpira povsod kolikor more vse kulturno delovanje. Zato je tako velik prijatelj in svetovalec mladini za njene težnje. Zato je sam ustvarjal tudi dela, ki so tako velikega narodnega pomena za slovenstvo in jugoslovanstvo (gimnazijo v Št. Vidu, majniška deklaracija, njegova pot v Pariz za časa mirovnih pogajanj itd.). Zato ima vedno toliko čuta in podpore za pravične težnje kmetskega, delavskega in drugih stanov.

Duh in srce apostola Kristusovega objema vse in čuti za vse.

29. maj 1930 naj bo zato praznik veselja za vso katoliško družino ljubljanske škofije. S to družino pa se bodo veselili tudi vsi Slovenci doma in v tujini, pa tudi vsi resnični Jugoslovani. Pomen dr. Jegliča sega daleč preko mej njegove škofije in z občudovanjem gledajo na to veliko osebnost tudi mlačni katoličani, kakor tudi oni, ki ne doumevajo popolnoma njegove apostolske škofovske naloge in gorečnosti.

Na praznik Vnebohoda Gospodovega strnimo srca v iskreni zahvalni molitvi, da nam je božja Previdnost ohranila toliko časa škofa dr. Jegliča. Združimo se v molitvi, da ga nam ohrani še dolgo!

Prosimo posebno mladino, naj z molitvijo in s prejemom sv. zakramentov praznuje ta dan. Darujmo molitev, sv. obhajilo in žrtve v namen, da odmeva apostolsko delo našega škofa vedno bolj v naših srcih, nas pogloblja v močnem, složenem, zvestem krščanskem življenju, ter razgiblje naše delo v apostolski vnemi,

KAJ JE NOVEGA

d Okrožnico o Dnevu katoliške mladine je izdal zagrebški nadškof dr. Bauer. Med drugim pravi: »Na podlagi svojih pravih slavlju križarji, ki so cerkveno društvo, prvo nedeljo v mesecu maju kot svoj praznik. Proslavljajo svojega posebnega zaščitnika sv. Janeza Evangelista. Ta dan — kot dan katoliške mladine — bodo križarji proslavljali po vseh krajih.«

d Jugoslovanska kmetska zveza je imela 30. aprila v Ljubljani izredni občni zbor, ki ga je otvoril in vodil predsednik g. Janez Brodar. Bivši minister prof. Anton Sušnik je poročal o spremembi Zveznih pravil, kakor zahteva oblast. Kmetska zveza je spremenila pravila v tem smislu, da postane popolnoma gospodarska in kulturna organizacija. Ker je razširila svoj delokrog na vso dravsko banovino, se imenuje sedaj »Jugoslovanska kmetska zveza za dravsko banovino«. Predsednik Brodar se je končno spominjal neutrudljivega pokojnega sodelavca na gospodarskem polju, Antona Cvenkla, nakar je bil občni zbor zaključen.

d Ministrski predsednik o znižanju davkov. Na svojem potovanju po donavski banovini je izjavil ministrski predsednik general Živković sledeče: »Kakor vam je znano, je bil v februarju leta 1928. sprejet zakon o neposrednih davkih. Jaz sem v prvem početku izvajanja tega zakona ugotovil, da je dopolnitveni davek na zemljorino, kakor je predviden z odredbami tega zakona, pretežak, ter je bil lani marca me-

seca ta davek znižan s 17 na 12 odstotkov. Vendar kaže, da je treba še bolj ublažiti ta davek, in zato smo odobrili ministru financ predvideno znižanje te davčne stopnje z 12 na 8 odstotkov. S tem je breme ljudstva znatno olajšano. Razen tega bo vlada olajšala tudi še nekatere druge davke.«

d Nj. Vel. kraljica Marija je došla s prestolonaslednikom Petrom in kraljevicama Tomislavom in Andrejem v Split, kjer ostane kraljeva družina delj časa na počitnicah.

d Bolezen belgrajskega nadškofa Rodića. V Veliki Kikindi se je mudil one dni na škofijskem potovanju belgrajski nadškof Rodić. Ker pa je zbolel na pljučnici, je došel v Kikindo škof Budanović iz Subotice, da podeli otrokom zakrament sv. birme. Prvi dan je birmoval nemško, naslednji pa madžarsko mladino.

d Sprememba pri Kranjski hranilnici. Gospod ban je imenoval pri Kranjski hranilnici nov upravni odbor in novo nadzorstvo, z odvjetnikom dr. Vladimirom Ravničarjem na čelu.

d Glavna zveza vinogradnikov in sadjarjev se je ustanovila v Belgradu. Člani te zveze so lahko vinogradniške in sadjarske organizacije. Zveza bo začela takoj poslovati in bo skrbela, da se zboljša izvoz vina, sadja in sadnih pridelkov in da se zniža trošarina.

d Delavce odpuščajo. V litijski predilnici je bilo 3. maja — kakor pravijo za-

da bo vzbujalo življenje tudi v odmirajočih članih našega občestva. Najlepša proslava apostola Kristusovega bo, če ob njem vstanejo, se poživijo vrste novih apostolov.

Strnimo na vse vrste tudi v zunanjih prosvetno-kulturnih praznovah tega jubileja. Kakor je zunanost izraz notranjosti, tako pa tudi vpliva nazaj in more utrjevati notranjo ednost, moč in življenje.

Pri tej priliki javljamo tudi, da se je ustanovila v Ljubljani združba »Lastni dom«, ki ima nalogo, da postavi dom, v katerem bodo mogle imeti svoje prostore vse organizacije, ki so sprejele misel in nalogo Katoliške akcije. Prosimo, da ob proslavi jubileja darujejo poedineci, društva, vse gospodarske in zadružne organizacije za »Jegličev sklad«, iz katerega se bodo potem kupili deleži zadruge »Lastni dom«. Prispevke za Jegličev sklad sprejemajo uredništva naših listov, Prosvetna zveza (Miklošičeva cesta 5) in Škofijski odbor Katoliške akcije v Ljubljani (Škofijski dvorec).

Na ta način se spominjamo 80 letnice našega škofa. Molitev za naš rod, vsestransko delo, velika žrtev je vsebina njegovega življenja. Z enakim se mu zahvalimo, ga oveselimo in njegovo delo utrdimo!

V Ljubljani, dne 5. maja 1930.

Za škofijski odbor Katoliške akcije:

Dr. Ivan Grafenauer s. r.,
predsednik.

Dr. Janez Fabijan s. r.,
tajnik.

Novice iz Belgrada.

Osrednji odbor za posredovanje dela v Belgradu je po nalogu ministrstva za socialno politiko sestavil

načrt novega zakona o službenih odnosih hišnih in gospodinjstkih poslov.

Ta zakonski osnutek se naslanja večinoma na v Sloveniji veljavni poselski red. Odpovedni rok znaša 14 dni, ako ni bil izrecno določen daljši rok. Vsak posel ima po dveh letih službovanja pravico do enotedenskega dopusta in nato v isti izmeri vsako drugo leto. Med dopustom pripada poslu običajna plača in še hrana in iznosu polmesečne plače.

Stanovanjski zakon

je bil odpravljen s 1. majem. Najemnik, ki se s hišnim gospodarjem ne sporazume, se mora do 30. junija tega leta izseliti. Tako veli zakon.

Štediti bo treba.

Predsednik ministrskega sveta general Živković je naročil banovinom, da varčujejo do skrajnosti. Opuste naj se razni izdatki, čeprav v proračunu odobreni, ako niso neobhodno potrebni. Razne podpore, nagrade itd. iz banovinskih proračunov naj se ne izvrše.

Narod je vreden toliko, kolikor čuva zakonsko zvestobo.

časno — odpuščenih 150 delavcev, deloma takih, ki imajo v okolici male kmetije. Drugi del delavcev pa je bil »upokojenec«, in bodo ti prejeli nekako miloščino po 200 do 300 Din na mesec. Odpustitev je menda začasna, ker so zaloge izdelanega blaga prevelike. Naj »gospodarski krogci« že vendar enkrat uredijo svoja obratovanja tako, da ne bo delavstvo za svoj vsakdanji kruh večno vznemirjeno!

d Romarjem k Sv. Emi. Odhod je v sredo 14. maja, in sicer z vlakom, ki odhaja iz Ljubljane ob 6.52 zjutraj. Na Jelenicah se romarji zberemo in odpeljemo skupno v Podroščico in Celovec. Pripeljite se vsi s tem prvim vlakom; če bi kdo ta vlak zamudil, se more pripeljati še z brzovlakom, ki odhaja iz Ljubljane ob 8.46, a ta stoji le v Skofji Loki, Kranju in Lescan. Na veselo svidenjel!

d Proslava prvega maja se je pri nas in tudi sicer v Evropi izvršila brez nemirov.

d Solunska svedobna cona. Po pogodbi z Grčijo ima Jugoslavija v pristanišču v grškem Solunu svoj posebni del pristanišča ali svedobno cono. V prvih šestih mesecih delovanja cone, to je od 1. julija do 31. dec. lanskega leta je šlo skozi našo solunsko cono 2656 vagonov blaga in živine. Od tega 1726 vagonov izvoza, 933 vagonov pa se je uvozilo v našo državo. Glavni predmeti izvoza so: rude in les. Nadalje se izvažajo tudi seno, žito itd.

d 25 let že župnikuje v Velikih Laščah in 33 let je že v velikolaški župniji vrli župnik in vzor-duhovnik g. Jakob Ramovš. Bog ga živi še mnogo let Bogu in delu v čast!

d Šestdesetletnično rojstva je slavil na svoj god dne 1. maja gosp. Dimnik Jakob, mesarski mojster, bivši župan itd. v Dev. Mar. v Polju. Njegove zasluge za prosep občine so velike. Lepa šola v Zalogu, njegovem rojstnem kraju, postajališče v Dev. Mar. v Polju, elektrifikacija občine, zidanje novega šolskega poslopja pri farni cerkvi in še sto in sto drugih zadev, prošnji, posredovanj za delavstvo itd., vse to je v največji meri delo jubilarja. Naj nam da nebo še mnogo slavlencu podobnih mož dela, gosp. Dimnika pa Bog živi še mnogo let!

d V ljubljanski bolnišnici je umrl dne 1. maja gosp. Andrej Krajec, župnik v Bohinjski Bistrici. Bil je učen gospod: govoril je več jezikov, tako angleščino in izredno lepo nemščino in je bil strokovnjak v zvezdoznanstvu, za katero si je nabavil mnogo dragocenih instrumentov. Zadnja

leta ga je mučila težka bolezen, drugače pa je bil pokojni gospod župnik izredno blaga duša. Pokopali so ga na ljubljanskem pokopališču pri Sv. Križu. Pogrebna opravila je izvršil sošolec gosp. kanonik Nadrah. Pogreba so se udeležili v lepem številu Bohinjci in Bohinjke z gosp. županom Mavričem na čelu. Na zadnji poti pa so spremljali gosp. župnika Krajca poleg sorodnikov ter duhovnikov predstojnikov in sobratov tudi drugi ugledni možje in prijatelji, kakor ban inž. Šernec, dr. Natlačen, dr. Pegan itd. Dobremu gospodu župniku Andreju Krajcu daj Bog večni mir in pokoj!

d Slovenski slikar Franc Sterle, ki je bil povožen na neki ulici v Londonu, je podlegel poškodbam.

d V Leonišču v Ljubljani je umrla gđ. Iva Orlova, učiteljica v Šmarju pri Ljubljani. Vzorni vzgojiteljici blag spomin!

d V Ljubljani so pokopali pasarja g. Leopolda Tratnika. Njegovi izdelki so po raznih cerkvah.

d Nagloma je umrla v Ljubljani upokojena 65 letna učiteljica Avgusta Kolnik.

d Na Vrhniki je odšel na drugi svet 80 letni akademski slikar Simon Ogrin.

d V Jaršah ob Savi je umrla Marija Dimnikova, žena bivšega dežel. poslanca Mihe in mati g. žup. upravitelja Martina. Svetila ji večna luč!

d Končno so ga le prijeli. Kakor znano, se je pred Veliko nočjo v Kresniških poljanah zgodil težak zločin, ko je posestniški sin Janez Slapničar z italijansko karabinko streljal na svoje sode in težko ranil železničarja Godca in njegovo štiri-letno hčerko. Radi prestanega strahu pa je zelo obolela tudi Godčeva žena, katere stanje se je tako poslabšalo, da so jo morali oddati v ljubljansko bolnišnico. Doma sta ostala od Godčeve družine le dva otročička, ki hodita v šolo. Dobri sosedje so sprejeli pod streho oboje revčka. Medtem je pa bilo orožništvo pridno na delu, da bi prijelo Slapničarja, ki je s svojimi streli povzročil tolikšno nesrečo. Te dni pa je litjska orožniška patrulja prišla zločinca v njegovi hiši, ko je prišel domov, sedel za mizo in mirno večerjal. Slapničar se ni upiral. Orožnikom je rekel, da je vrgl puško v Savo. Zločinca so za enkrat prepeljali v zapore litjskega okrajnega sodišča.

d Nečloveška mati. V vasi Krajci preko Kolpe se je vršila te dni svatba. Ob tej priliki so bili povabljeni vsi sosedje, med temi tudi neka kmetica. Pozno v noč so se začeli svatje razhajati. Ko je prišla imenovana domov, je mož že spal. Otrok, komaj tri mesece star fantek, je ob prihodu matere zajokal, kar je tako ujezilo mater, da ga je položila na klop in se z vso silo usedla otročiču na glavo. Lobanja otročiča je seveda počila in takoj je bilo po otroku. Nečloveška mati je na otroku potem v pijanosti zaspala. Drugo jutro je stopil v izbo mož. Začudil se je, ker ni videl v zibelki otroka. V največjem strahu je zbudil ženo. Ta se je še vsa opotekajoča zbudila in vstala. Ta čas se je nudit možu grozen prizor: na sedežu, s katerega se je spravila njegova žena, je ležalo mrtvo, grozno spačeno dete. Mož je od groze za-

vrnil in se pogнал z vso besnostjo proti ženi, ki se je ob pogledu na grozno dejanje, ki ga je izvršila zdrznila in v strahu za lastno življenje pobegnila v bližnji gozd. Nečloveško mater so prijeli in zaprli.

d Konj ga je brcnil. Voznik Anton Ožbolt iz Spodnjega Mozlja pri Kočevju je vozil iz bližnjih gozdov težke hlode s parom konj. Ko je poganjal po malem bregu navzgor, so konji odnehali. Ko je nato udaril po konjih, je en konj z zadnjima nogama brcnil Ožbolta s toliko silo v prsa, da se je takoj zgrudil na tla in kmalu nato umrl.

d Lokomotiva je odbila glavi dvema potnikoma. Na odprtem delu vagona osebnega vlaka sta se vozila iz Maribora proti Ljubljani Mariborčana delavec železniške delavnice Kmetič in zidarski polir Rudolf Spindler. Bila sta precej dobre volje in nista hotela v notranjost vagona na opozorilo sprevodnika. Brezskrbno sta stegovala svoji glavi iz vagona, kar je bilo za nju usodno. Od nasprotni strani je po drugem tiru blizu Trbovelj pridrvel vlak in je ploščiče stroja zadelo oba nesrečneža v glavo in ju grozno razmesarjena vrglo na železniški tir. Obe žrtvi so pripeljali na trboveljsko pokopališče.

d Novi rudarski zakon za Jugoslavijo je izdelan v načrtu. Enotno je urejeno v načrtu tudi takozvano bratsko skladišče.

d Uvozna carina na pluge se do 31. decembra tega leta ne bo zvišala.

d Okrog 820 milijonov vojne odškodnine, večinoma v blagu, je dobila Jugoslavija od Nemčije od 1. sept. 1929 do 31. marca 1930.

d 400 poljedelskih delavcev se je odpeljalo oni dan iz naše države v Francijo. Še večja skupina pojde v kratkem v Nemčijo.

d V Hercegovini hočejo izsušiti Popovo polje, po katerem teče reka Trebinjčica. Poljedelsko ministrstvo je že dovolilo v ta namen osem milijonov dinarjev.

d Okrog 2000 vagonov sliv bo v tem letu v Jugoslaviji. Tako prorokujejo. Lani je vsled pustošenja uši znašal pridelek samo 1100 vagonov.

d Na vseh železniških postajah z večjim prometom bodo uvedene pritožne knjige, ki morajo biti vsakomur na razpolago. Kdor se pritoži, mora pristaviti tudi točen svoj naslov. Kdor ni pismen, se lahko pritoži protokolarčno. Pritožbe morajo biti predložene že naslednji dan direkciji.

d Železniška proga Brčko—Tuzla bo dovršena te dni.

d Dalmatinska gnjat za angleškega kralja. Nedavno je došel osebni zdravnik angleškega kralja v Zagreb in kupil v neki trgovini veliko gnjat, sušeno na dalmatinski način. Trgovcu je zdravnik na vprašanje odgovoril, da je dalmatinska gnjat njegova najljubša jed, katero predpisuje stalno tudi angleškemu kralju. Dalmacija se bo torej lahko ponašala v svetu ne samo z letovišči, temveč tudi s svinjino.

d Čebele rojijo! Od vseh strani smo od naših čitateljev-čebelarjev prejeli cel kup dopisov o izredno zgodnjih rojih v letošnji pomladi. Gotovo je k temu pripomogla izredno mila zima. Da bi le nabrale obilo medu!

BOGOLJUB

najboljši in najlepše opremljeni
nabožni mesečnik v naši državi,
s slikami v bakrotisku. Stane letno
Din 20.—. Pišite, da se Vam pošlje
na ogled. — Naslov: »BOGOLJUB«,
LJUBLJANA - JUGOSL. TISKARNA

PO SVETU

Katoliška cerkev.

d Takih pa ni mnogo. V Splitu je prišel oni dan ameriški milijonar Jean De-kay s posebnim, razkošno urejenim vagonom. V Splitu je kupil draguljev za več tisoč. Za potovanje v Dubrovnik si je najel na ladji deset najrazkošnejših sobic. Po Jadranu potuje radi oddiha in zabave.

d V najlepši slogi so ustanovili te dni v Belgradu odposlanci vseh jugoslovanskih advokatov Zvezo advokatskih zbornic Jugoslavije v svrhu varstva stanovskih koristi.

d Velika živina in potni listi. Na razna vprašanja, kako naj se pobira banska taksa za izdane živinske potne liste daje kraljeva banska uprava nastopno pojasnilo: Za veliko žival je smatrati je konje in rogato žival v starosti preko 2 let, ter se od teh pobira banska taksa po 6 dinarjev, za vse ostale živali se pobira banovinska taksa po 3 dinarje.

d Za delavske pravice. Delavska zbornica je poslala trgovinskemu ministru svoje mnenje o načrtu obrtnega zakona. Mnenja je, da mora ta zakon jamčiti delavstvu tiste pravice, ki jih je doslej imelo. V vseh sporih, ki bi nastali med obrtniki in pomočniki al delavci, zahteva sodelovanje in odločitev delavske zbornice.

d Zgradbo bivšega Hrvatskega Sokola v Zagrebu bodo preuredili v vaješki dom, ki bo služil kot prenočevališče.

d V falško elektrarno je udarila strela, zato je bilo 5. aprila od Maribora do Trbovelj in do Varaždina vse v temi.

d Drobiž v neomejenih količinah so dolžne sprejemati davčne uprave pri plačilu davščin. Tako je odredil minister financ.

d Strokovne izraze v železniški službi bo v svrhu poenotenja preiskala posebna komisija v prometnem ministru.

d Ob nedeljah in praznikih ne vozi od 1. maja do 1. sept. avtobus iz Mokronoga v Sevnico.

d V Belgrad so prispeli 3. maja češko-slovaški strojevodje in inženjeri.

d Deset dni dosedanje sodne razprave v Belgradu proti hrvatskim mladincem radi protidržavnih dejanj je bilo izpolnjenih izključno z zasliševanjem obtožencev, ki večinoma vse zanikajo.

d Kaki 100 dijakov iz Salezijanskega zaveza v Zagrebu je prispelo te dni v Slovenijo. Ogledali so si Jesenice, Vintgar, Bled in Ljubljano, kjer so na Kodeljevem odigrali nogometno tekmo.

d Trgovska pogajanja z Avstrijo. Na Dunaj je odpotovalo naše odposlanstvo za nadaljevanje trgovinskih pogajanj z Avstrijo. Avstrijska vlada je namreč svoječasno povišala carine na uvoz kmetijskih pridelkov. Radi tega je bilo treba trgovinskih pogodb spremeniti. Pogajanja bodo trajala najbrže dalje časa, ker je naše stališče zelo odločno radi zaščite kmetijstva.

d Nova zračna zveza med Belgredom in Solunom je bila otvorjena 1. maja.

d Sadjarji! Za pomladansko škropljenje sadnega drevja potrebna sredstva, kakor: Silesia zelenilo (Uraniagrün), Arso-kol, Sulikol, mazavo milo, nadalje Fenolf-taleinov papir ter prav dobre in praktične razpršilnike »Ideal L. B.« dobite pri tvrdki

s Sv. Avguščina proslavljajo. Akademija sv. Tomaža Akvina je priredila te dni v Rimu poučni teden, ki je bil posvečen proučevanju sv. Avguščina in njegovega nauka. Slavnostnemu zaključnemu zborovanju je prisostvoval tudi sv. Oče. Kardinal Laurenti je govoril o sv. Avguštinu in sv. Tomažu, o njunih modroslovnih in bogoslovnih naukah in je pri tem sijajno razvil zgodovino krščanske miselnosti v tistih dobah. Med odličnim poslušalstvom so bili kardinali, diplomatski zastopniki in številni drugi učenjaki.

Romunija.

s Hude posledice uradn. »šimeljna«. Poročali smo že, da je v neki romunski cerkvi v kraju Cotesce zgorelo 150 ljudi. Zdaj je prišlo na dan, da bi se bil dal požar omejiti, če bi bil postajenačelnik dal na razpolago brizgalno. A ko so pri-tekli k njemu, je uradni mož kratko dejal, da stoji v železniškem poslovniku stavek, ki pravi, da služi brizgalna le če gori po-staja. Zdaj bodo pa menda vendarle moža poučili, da je 150 človeških življenj več vredno ko en paragraf.

Italija.

s Razno. Novo župnijo so ustanovili v Srpencih. — Velikonočno obhajilo je podelil jetnikom v goriških zaporih sam nadškof dr. Sedej. — Velesojm v Milanu je obiskalo letos 1 milijon 635 tisoč ljudi. — Italijanska podmornica se je pri poskušanju potopila 122 m globoko pod morje ter s tem posvedočila, da uspešno prenese silovit pritisk vode. — Za vzgojo italijanskih katoliških časnikarjev bodo s prihodnjim šolskim letom otvorili na katoliški visoki šoli v Milanu poseben tečaj. Vodil ga bo grof Dalla Torre, ravnatelj vatikanskega glasila »Osservatore Romano«. — V Rojano pri Trstu je umrla Adela Košuta rojena Abram. — Hiša in hlev sta pogorela posestniku Ivanu Kovačiču v Drobočniku pri Sv. Luciji. — V Ponikvah je preminul Lojze Kušman. — V Pečinah so pokopali 69 letno Katarino Mrakovo. — Tri gnjati in še 5 kg slanine so odnesli tatovi duhovniku g. B. Milanoviću pri Sv. Ivanu v Trstu. —

»Chemotechna«, Ljubljana, Mestni trg 10 (na dvorišču tvrde A. & E. Skaberne).

d Naznanilo. Od 1. maja dalje se vsak dan fotografira v foto ateljeu »Breskvar«, Domžale, pri kolodvoru.

d Nosečim ženam in mladim materam pripomore naravna »Franz-Josef-grenčica do urejenega delovanja želodca in črev. Glavni zastopniki novodobnega žensk. zdravilstva so preizkusili »Franz-Josef« - vodo v pre mnogih slučajih kot brezizjemno naglo, zanesljivo in brez bolečin učinkujoče sredstvo. »Franz-Josef« - grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

V Ukvah so blagoslovili temeljni kamen za novo cerkev, ki bo do binkošti že pod streho. — V Skopem so izvršili veliko-nočne obrede v župnišču. V cerkvi, ki je zelo pokvarjena, že eno leto ni službe božje in drugih cekenih opravil. — V Idriji je umrla Pavla Pojaničeva, sestra trgovca g. Pavla Lapajnet. — V Vrhu nad Rihenbergom je preminula Marija Birsova. — V Sovodnjah so pokopali g. Jožefa Tomšiča.

Rusija.

s Plodonosno odlikovanje. Sovjetska vlada je sklenila, da se uvede v znak priznanja za zasluge za sovjetsko republiko dvoje odlikovanj in sicer Leninovo zvezdo in Rdečo zvezdo. Vsi odlikovanci bodo prejeli za Leninovo zvezdo mesečno po 30 rubljev, za Rdečo zvezdo pa mesečno po 25 rubljev. (1 rubelj je okrog 20 Din.) Posest tega odlikovanja je obenem združena s pravico do brezplačne vožnje na vseh železnicah. Odlikovanci so oproščeni plačila vseh davkov, ter imajo razentega pravico na znižano najemnino.

Amerika.

s Razno. V Eveleth Minn. sta umrla Marija por. Kušan in njen oče Jernej Ahlin iz Dola pri Ljubljani. — V Barbertonu O. je preminul Jakob Lavarič. — V Milwaukee, Wis. so pokopali Mike Aravs iz Topolšice pri Šoštanju. — V Jolietu Ill. je umrla Marija Segar. — Košmerl iz Srednje vasi v župniji Loski potok. — V Pueblo Colo. je odšla na drugi svet 57 letna Alojzija Gregorič, doma iz fare Ambrus na Dolenjskem. — V Milwaukee, Wis. je utonil 68 letni Anton Krivic iz Češnjice pri Trebelnem na Dolenjskem. — V Ely Minn. je preminula Jožefa Zobec. — V Peoriji Il. je umrl 48 letni Jakob Zabukovec rodom iz Staroga trga pri Ložu.

Drobne novice.

Nad 700 milijard so vredni zlati zakladi raznih držav.

Mesto 150 tisoč bo smelo v bodoče le 80 tisoč ljudi iz Evrope v Ameriko.

V Indiji se je potopil angleški parnik Condor. Od 300 potnikov so rešili le 20 potnikov.

Mednarodni kongres katol. tiska se vrši od 30. avg. do 4. sept. v belgijskem Bruselu.

Vse priglase žitne zaloge v Ameriki hoče pokupiti tamošnja vlada, da pomaga kmetom.

Sneg je padel te dni v americkem Njujorku.

Avstrijski monarhisti hočejo letos proslaviti stoletnico rojstva ces. Franca Jožefa.

1.297.000 avtomobilov in 405.500 motornih koles je preteklo leto obratovalo v Franciji.

Vatikanske arhive hočejo v par letih preurediti.

Sedemdesetletnično praznuje češki potovalec Vraz, ki je videl vse glavno dele sveta.

**ZVEČER za
namakanje**

**ZJUTRAJ za
izkuha-
vanje**

ŽENSKA HVALA TERPENTINOVO MILO

pa je pranje gotovo!

PO DOMOVINI

Naše zadruge. — Voj. spomenik.
(Prečna.)

Naselstvo Hranilnice in posojilnice v Prečni k na belo nedeljo izvolilo za načelnika Janeza Golob iz Dol. Straže. Občni zbor Hranilnice in posojilnice je pokazal, da ta prekornostna zadruga zelo lepo vrši svojo nalogo; zato pa tudi uživa povsod ugled in zaupanje; v tretjem letu svojega obstoja je imela že blizu 2 milijona dinarjev prometa. Mnogim je ravno ta hranilnica in posojilnica proti mesečnemu odplačilu pripomogla, da imajo danes svojo hišo, njivo, gozd ali živino in kmetijsko orodje.

Pripravljamo vse potrebno, da bo 13. julija blagoslovljen spomenik vojnim žrtvam in da se bo vsa slavnost primerno in dostojno izvršila. Naši Amerikanci so poslali po Jožetu Šušteršiču 28 dolarjev in 50 centov za spomenik. Tem potom jim ključemo: Bog plačaj! in se še priporočamo.

Poprava župnišča, misijon.
(Homec.)

V zadnjem času so se vršile večje poprave pri župniških poslopih na Homecu. Popolnoma prenovilo in preuredilo se je župnišče in gospodarsko poslopje. Da se je moglo to izvršiti, k temu je pripomogla zlasti naša hranilnica, ki je naklo, nila cerkvi v ta namen izdatno podporo. Župnišče, ki stoji na nekoliko vzvišenem mestu in je daleč naokrog vidno, je sedaj kras in ponos župnije.

Sedaj se bodo prenovile tudi naše duše; od 18. do 25. maja se bo vršil na Homecu sv. misijon, ki ga bodo vodili gg. misijonarji-lazaristi iz Ljubljane. Mogočno se bo razlegel misijonski zvon po Homecu in okolici, njegov glas bo prodrl v vsako hišo, klical bo v vsako dušo. Nihče naj ga ne presliši!

Smrtna kosa.
(Moravška okolica.)

V Spod. Ribičah je umrla g. Marija Maselj, vzorna krščanska žena, dobrotnica cerkve in dolgoletna naročnica »Domoljuba«.

Strazišče pri Kranju. Pripravljala dela gasilnega društva so v polnem teku. Gasilni dom smo prezidali za rešilni oddelek oziroma za rešilni avtomobil in motorno brizgalno, katere blagoslovitev bo v nedeljo dne 11. maja na najbolj uvečan način. Popoldne ob 1 zbirališče gasilcev pred gasilnim domom, ob pol 2 odhod k litanijam v Smarsko cerkev, po litanijah blagoslovitev brizgalne, slavnostni govori, defilacija in nazaj na veselični prostor, kjer bo dobro preskrbljeno za zabavo, pijačo in jedačo. Ker društvo rabi denar za motorno brizgalno in rešilni avtomobil, vljudo vabimo vse prijatelje prepotrebne rešilnega oddelka in gasil. društva. Nikomur ne bo žal, kdor posesti to obče koristno prireditve. — Vabljeni vsi.

Otrok utonil v gnojnici.
(Sromlje pri Brežicah.)

V vasi Oklukova gora, občina Sromlje, leži težko bolan na postelji posestnik Lipar Blaž. Dne 30. aprila, v torek popoldne, ko so vsi drugi kopali v bližnjem vinogradi, se je igral na dvorišču dveletni Liparjev sinček, zašel v gnojnico in utonil.

Delovni trg za Gorenjsko.
(Kranj.)

Pri javni borzi dela v Kranju dobi takoj delo 24 zidarjev, 1 ključavničar, 1 čevljar, 8 pleskarjev, 2 krojača, 8 mizarjev, 1 klepar, 8 hlapcev, 7 dekel, 8 tovarniških delavk, več pastirjev in vajencev.

Smrt kosi.
(Dobrova pri Ljubljani.)

Umrli je Dobrovi pri Ljubljani Anton Laznik, posestnik, občinski odbornik in svetovalac. Preje je bil 24 let župan. Vedno je kako veselo zaokrožil, poleg tega je pa bil mirnega značaja in zelo razumen in veren mož.

Zadnji čas je bolehal na nogi. Noga — kakor pravijo, se mu je zacelila, vendar se je pa drugače poslabšalo njegovo zdravje in je umrl. Smrt je pa moral že slutiti, da si je sami naročil krsto, povabil več ljudi — ko je šel kot centilec pred dnevi k neki zapuščinski centivi — k svojem pogrebu in odredil še več drugega zanimivega za svoj pogreb.

Naj počiva v miru!

Umrli je mož!
(Smartno pri Kranju.)

Dne 2. t. m. smo spremili k večnemu počitku umrlega Porenta Franca, posestnika v Srednjem Bitnju, v starosti 74 let. Bil je vedno zvest naročnik »Domoljuba« in odlično katoliškega mišljenja. Želimo mu večnega plačila! Svojem pa iskreno sožalje!

Smrtna kosa.
(Iz Podgorice.)

Dne 1. maja t. l. so žalostno zapeli zvonovi sv. Jakoba ob Savi ter naznanili tužno vest, da se je preselil v večnost g. Peter Kos, posestnik iz Podgorice v 64. letu svoje starosti.

Pokojni je bil prvi Domoljubov naročnik iz naše vasi. Le njemu je pripisovati zaslug, da danes naša vas šteje 39 Domoljubovih naročnikov. Bil je tudi dolgoletni odbornik okrajnega šolskega sveta v sv. Jakobu ob Savi. Njegovo versko prepričanje je bilo trdno kot skala. Spoštovala ga je širna okolica, saj skoro ni bilo človeka, da ne bi kedaj od njega iskal pomoči pri raznih živinskih nezgodah. — Da ga je občinstvo spoštovalo, je pričal njegov pogreb.

Ker je bil član ododnega gasilnega društva, ga je članstvo v lepem številu spremilo k zad-

njemu počitku. Za gasilci pa ga je spremljala dolga dolga vrsta sorodnikov, prijateljev in znancev. Ključemo Tebi, Peter, slava! Za Tvoja dela Bog Ti plačaj!

Teharje.

Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 11. maja t. l. ob pol štirih popoldne v žitnici na Teharjih zgodovinsko petejeansko igr »Žrtve spovedne močestnosti«. Ker je igra silno lepa in zanimiva, vas vabimo, da pridete v obilnem številu.

Belokranjski kotichek.

Iz Suhorja.

Dne 1. maja je nastopil suhorski novi župnik svoje mesto. V spremstvu treh gospodov se je ob 11. uri pripeljal z avtom doli iz Gorjancev. Župljani so novemu župniku priredili slovesen sprejem, kolikor je bilo to pač mogoče v času enega dne, ker preje niso nič znali za čas prihoda. Zbralo se je mnogo faranov in šolska deca, da ga vidijo in pozdravijo kot svojega duhovnega očeta. Po kratkih in toplih pozdravih je novi župnik stopil v cerkev in prvič podelil svojim vernim blagoslov. Dal Bog, da bi dolgo časa pastiroval in z uspehom deloval v zveličanje suhorskih vernikov. Njegovi župljani pa mu isto vdanost in ljubezen, kot ste mu jo izkazali na dan sprejema in preje, ko ste mu obdelali župnijsko posestvo, ohranite še za naprej in mu še pomagajte, kadar bo potreba.

Ogenj in smrt.

V nedeljo 27. aprila zvečer je zlobna roka podtaknila ogenj pri Ancelcnovih na Mučkovcu nad Suhorjem. Ob 10 zvečer je zagorel kras, viden po vsej Beli krajini. Upeli je pod iz kozolec in eno hišo, ki je bila pa že zapuščena.

Večja nesreča pa je zadela prizadeto družino s tem, ker je zgubila tudi mater. Nanjo se je udrila goreča streha in na težki opeklini je čez en dan umrla. Tudi gospodar, ki je ženo reševal iz ognja, je dobil težke in nevarne poškodbe. Umrli mati zapušta osmero otrok.

Prizadeta družina je vzgledno katoliška in rajna mati je bila zgled dobrim materam. Bog, ki je to težko preizkušnjo poslal, bo že dal tudi, da jo bodo prav prestali.

Kmetijski tečaj

se vrši v Metliki. Na sporedu je osem predavanj o najbolj perečih vprašanjih današnjega gospodarstva. Kako in kam z vinom, kako naj zgrabimo, da hitro rešimo, kar se rešiti še da. Govorilo se bo o vinarstvu, kletarstvu, živinoreji, sadjarstvu, čebelarstvu. Predavanja se bodo vršila v šoli od 9. do pol 11. ure. Predavatelji pridejo z kmetijske šole na Grmu. Prvo predavanje se vrši v nedeljo 12. t. m. ob 9. uri. Očetje, nikar ne pozabite poslati svojih sinov, pa tudi sami pridite. Nikomur ne bo žal za čas, ker bo marsikaj jako koristnega zvedel.

n Pošta hranilnica kraljevine Jugoslavije plačuje na hranilne vloge oblastnih zadrug za poljedelski kredit po rešenju g. ministra za zgradbe št. 1821 z dne 11. maja 1930 6% obresti za poljubno visoke vloge.

Pretrgano zagrinjalo

(Dalje.)

Cecilija je v pismu Klavdiju naznanila smrt svoje matere in ga obenem odvezala njegove besede. Pisala je, da rajši ostane poleg svojega očeta in ohrani lep spomin na svojo umrlo ljubezen.

Ko ji je njen oče povedal, da se bosta Mira in Klavdij menda že kmalu poročila, je skrila svoje solze.

»To je pravično, si je dejala. Preden je Klavdij imel rad mene, je ljubil Miro. Ko jo je spet našel, jo je znova vzljubil, in to tem lažje, ker je bila vedno vredna njegove ljubezni. Zнала ga bo napraviti srečnega. Ljubosumna ne morem biti, pomisliti moram, kako se je Mira žrtvovala za našo rodbino.

Zaman je skušala Cecilija tako razumno razmišljati o tej stvari. Včasih je le na skrivnem vzela pisma svojega nekdanjega zaročenca ter jih je čitala. Tem huje pa jo je potem skelela njena rana.

In vendar moram vsa ta pisma uničiti, si je dejala. Slednjič je sklenila, da jih sežge na dan Klavdijeve poroke. Hotela pa je hraniti samo zadnje Klavdijevo pismo, ki je bilo pisano čisto po bratovsko.

Za enkrat so njej tako ljubi listi ležali še vedno v predalu njene pisalne mize, začno s spomini na mamo, brata in Miro. Bili so dragoceni ostanki iz časa, ko je bilo življenje samo zabava in brezskrbnost.

Da ne bi preveč razmišljala, je Cecilija prevzela posle hišne gospodinje. Navad, ki jih je uvedla njena mati, ni nič spremenila. Oče ji je bil za to hvaležen in včasih se mu je milo storilo, zakaj zdelo se mu je, da je v kretnjah in glasu večkrat podobna svoji umrli materi.

Njene zadnje nesreče so jo približevale Miri, o kateri ji je oče vse povedal.

Cecilija je naenkrat želela, da bi se spet rada sestala s svojo sestro, ki so jo

bili po krivem tako zelo sumničali. Mira je bila zanj en del tiste ploščosti, katere se je vedno spominjala. Bila je pa tudi bitje, ki je spet našlo svojo vero v srečno bodočnost.

»Dovolj krepka sem, da lahko spet vidim Klavdija in preveč hvaležna moram biti Miri, da bi mogla trpeti radi njene zaroke. Rada bi žula na lestna ušesa, da je srečna in da nam je odpustila našo krivico.

Več dni je preteklo, ne da bi si Cecilija upala prositi svojega očeta, naj odpotuje skupaj z njo v Provanso k Martinovim. Ker je pa postajala vedno bolj utrujena, se je slednjič odločila, da spregovori.

Oče je bil pri njenih besedah zelo ganjen. Kaj naj gresta iskat tjakaj? Zakaj naj bi zatemnili srečo mladih zaročencev s povestjo svoje nesreče in žalosti.

Toda hčerka mu je ugovarjala, rekoč:

»Ne bova jih spravila v žalost. Greva k njima, da malo spremeniva življenje in tam pomiriva svoje bolne živce. Imela bova tam zraka, solca in rož, in ne bova več sama.

Pristavila je še, da želi Pariz za nekaj časa zapustiti, da se umakne pomilovanju prijateljev, ki ji že preseda, med tem ko bosta Klavdij in Mira znala razumeti njuno bol.

Ni ji bilo težko prepričati očeta. Gotovo bi mu bilo v začetku težko, da spet sreča Miro, in vendar jo je želel spet videti srečno.

Da se zahvali očetu in da mu pokaže, da je dovolj močna, da spet vidi Klavdija brez razburjenja, je Cecilija dejala:

»Udeležila se bova njune poroke.«

Vendar očeta ni mogla prepričati, da je tako močna. Lahno je pobožal njeno roko, na kateri bi se moral blesteti poročni prstan, ki ga bo sedaj dobila Mira. Arnat je na to vstal in zapustil Cecilijo, kajti ni ji hotel izdati, kako zelo je ginjen.

Cecilija je nekaj trenutkov razmišljala. Sedaj, ko je njen oče pristal na potovanje, je bilo treba takoj vse pripraviti za odhod.

»Jutri zjutraj,« si je dejala, »bom brzojavila Klavdiju, da prideva. Tako ne bova več mogla potovanja odložiti.«

XXI.

Ves teden je že stara Martinova služkinja opazovala nebo, gledala na barometer in molila za lepo vreme. Dan za dnem je sijalo solnce.

»Da bi le bilo vreme trajalo!« je vzdihovala. »V pomladi človek nikoli ne ve, ali bo naslednji dan deževalo. Če sije solnce na poročni dan, pomeni to srečo za vse življenje.«

Bela poročna obleka je prispela iz Pariza. Mira jo je pomerila. Hotela je videti, kako bo izgledala pri poroki.

Kako sem črna v tej beli obleki, si je dejala, ko se je ogledovala v zrcalu v

svoji sobi. Potem pa je dejala, ne brez obžalovanja:

»Cecilija bi bila v tej obleki še lepša.« V tem trenutku je vstopila kuharica in prinesla šopek belih narcis in rumenih košenilic, da okraši nevestino sobo.

Videla je Miro v poročni obleki in pajčolanom iz čipk. Uboga kuharica je preplašeno kriknila. Ker jo je Mira začudeno, skoraj nekoliko prestrašeno pogledala, ne da bi je razumela, ji je kuharica dejala:

»Revica! Ne bi smeli se tako obleči dan pred poroko. To prinaša nesrečo.«

Saj je vendar treba poprej obleko pameriti, ali ne?«

»Da, toda ne poročnega pajčolana.«

Tega pa res nismem vedela,« je odgovorila Mira in se nasmejala.

Stara služkinja je klicala vse svetnike na pomoč, da odvrnejo usodo. Njene ustnice so se premikale in gube njenega obraza so se tresle od razburjenja. Ko je odšla iz sobe, je žalostno pogledala svojo mlado gospodarico.

Besede služkinje so Miro vznemirile, zakaj prirojena ji je bila ciganska praznovnost. Zato je poročno obleko hitro slekla.

Sla je dol na vrt in po svoji stari navadi se je vlegla v travo. Danes je še bolj rabila mir in samoto, kot sploh kdaj poprej.

Med tem ko je tako sanjala in si ni upala verovati v novo, lepše življenje, so prinašale sosede cvetje, da okrasijo hišo. Njih otroci so sedeli na pragu in spleтали vence. Klavdij je stal na lestvi ter pribijal vence nad vhodom in njegova mati mu je pri tem pomagala.

Na modrem nebu so letale lastovke in iz daljave se je čulo zvonjenje. Šestdeset let star prijatelj gospe Martinove je zvonil. Ko sta bila otroka, sta se igrala skupaj. Hotel je, da se poroka njenega sina dostojno praznuje in tako je z zvonjenjem naznanjal v daljavo veselo vest.

Stari cerkovnik je giedal iz zvonika na otroke, ki so pletli vence za slavnost ljubezni in mladosti. Teda se je nasmešnil in zamrmral:

»Kako je človek srečen, če ima dvajset let.«

Njegovih dvajset let je bilo že mrtvih pred mnogimi leti. Kolikokrat je bil zvonil v tem času h krstu in poroki, pa tudi k pogrebu. In ker je poznal vse vernike, je zvonil boljše kot kakšen drugi, zakaj v zvonove je izlil veselje ali žalost svojega skromnega srca.

Klavdij se je smehljaj svoji materi. Brez strahu je pričakoval trenutka, ko bo Mira za vedno njegova, čeprav je vedel, da je svobodne narave in da se bo morda pretesno počutila v rodbini. Hotel ji je pa tudi olajšati tesno rodbinsko življenje z ljubeznijo in potrpežljivostjo.

Upal je, pa bo Mira poleg njega prevzela isto vlogo, kot jo je imela pri Arnatu. Sotrudnica svojega soproga bo, kot je bila sotrudnica svojega očeta. Imela bo dovolj dela in skrbi, in tako ne bo imela časa sanjati o življenju na prostem.

Pozneje bodo prišli otroci na svet, in Mira se je že veselila, da jih bo ljubila in vzgajala. Življenje ji bo stavilo nove za-

Radio.

Vsak delavnik: 12.30 Reprodukcijska glasba. — 13. Časovna napoved, borza, reproducirana glasba. — 17.30 Koncert radio-orkestra. — Četrtek, 8. maja: 18. O finančnem gospodarstvu; 19. Srbohrvaščina; 19.30 O domoljubju; 20. Koncertni večer; 22.15 Koncert radio-orkestra. — Petek, 9. maja: 18.30 Iz socialne fizike; 19. Gospodinska ura; 19.30 Italijaniščina; 20. Glasbeno predavanje; 20.30 Pevski koncert; 21. Koncert radio-orkestra. — Sobota, 10. maja: 17.30 V dolini gradov; 18. Radio-orkester; 19. Nemščina; 19.30 O reklamah; 20. Prenos iz Beograda. — Nedelja, 11. maja: 9.30 Prenos cerkvene glasbe; 10. Versko predavanje; 10.20 Kmetijska ura; 11. Koncert radio-orkestra; 12.15 Tedenski pregled; 15. Pouk po novi metodi v ljudski šoli; 15.30 Prenos iz Trčiča; 20. G. Stanko igra na harmoniko; 20.45 Koncert radio-orkestra: valčkov večer; 21.45 Prenos zborovanja združenja strojevodij iz Uniona. — Ponedeljek, 12. maja: 17.30 Igra na harmoniko; 18. Pevski zbor mestne ženske realne gimnazije; 18.30 Francoščina; 19. O radiu; 19.30 Angleščina; 20. Komorni trio; 21. Koncert radio-orkestra. — Torek, 13. maja: 18.30 Uvod v lutkovno umetnost; 19. Italijaniščina; 19.30 Prenos ljubljanske opere. — Sreda, 14. maja: 18.30 Otroški kotiček (radio-tekst); 19. Podobe iz slovenske literarne zgodovine; 19.30 Francoščina; 20. Klavirski večer; 21. Koncert radio-orkestra.

Z našo UMETNO

mošlove esenco „Mostin“

si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izvrstno oblačilo in zdravo domačo plačo. Cena 1 steklenice za 150 litrov Din 30.—, po pošti Din 35.—. Dobi se samo v drogeriji A. Kane, Ljubljana in drogeriji M. Kane, (Wolfman) Maribor, Gosposka ulica 33.

hleve in dolžnosti in v rodbinskem krogu ji bo hitro mineval čas.

Gospa Martinova je otrokom razdeljevala cvetlice, ki so jih vpletali v kite in vence, v daljavi pa je opazila Miro, koje svetla obleka se je dobro odražala od temnega drevesnega listja. Vzdihihla je, zakaj ni mogla razumeti, zakaj Mira včasih tako žalostno gleda. Danes so vendar doneli zvonovi njej na čast in vsa vas se je pripravljala, da slovesno praznuje poroko.

Gospa Martinova je pomigala sinu, saj se približa. Kokazala mu je njegovo zaročenko ter ga vprašaje pogledala. On pa se ni razburjal. Upal je, da bo njena žalost s poroko pri kraju.

V tem trenutku prihiti služkinja ter prinese brzjavko: Klavdij je čital: »Pri-deva danes zvečer. Cecilija.«

Ganjen je mladi mož prepognil papir in ga mehanično vtaknil v žep. Cecilija bo prišla. Zadnji čas je bil popolnoma pozabil na to svojo lepo, a koketno bivšo zaročenko. Od sedaj jo bo ljubil kot Mirino sestro.

Gospa Martinova je šla nadaljevat svoje delo, zakaj hotela ga je končati pred prihodom gostov. Klavdij je pogledal na uro in pomiril otroke rekoč:

»Saj imate še dve uri časa, da končate vence in kite.«

Klavdij je vzel svojo listnico, ki je vanjo spravljal brzjavko, da gre javit Miri Cecilijin prihod. V tem trenutku pa mu mati da ogromen šopek rož, rekoč, naj jih nese Miri kot zadnji zaročni šopek. Z levo roko, ki mu je ostala prazna, je skušal Klavdij

vtakniti listnico v žep in ni opazil, da mu je zdrsnila na tla. Sicer mu pa njegova mati ni pustila časa, zakaj porinila oa je naprej rekoč:

»Kar hitro pojdi, nič se ne obotavljaj!«

Našel je Miro ležečo v travi pod drevesom. Ko ga je videla prihajati preko travnika, je vstala ter mu vesela prihitela nasproti.

Zahvalila se mu je za lepe rože, in tu je videl Klavdij, da kljub veselju gleda žalostno. Vpdašal jo je:

»Ali si srečna, Mira?«

Ona mu je odgovorila polglasno:

»Moja sreča se mi zdi prevelika, kot da ne bi bila zame...«

Klavdij je obmolnil, takih besed ni bil pričakoval. Spoznal je, da je žalost še ni popolnoma minila, in trdno je sklenil, da stori vse, da ji njene temne slutnje izbije iz glave. Odsel je in prepustil svojo čudno zaročenko njenemu sanjarenju. Stopil je k vrtnarju ter mu dejal, naj mu takoj napreže, zakaj imel je opraviti različne stvari v sosednjem mestu, in je potem hotel pripeljati Arnata in Cecilijo s kolodvora.

Veseli se je, da se pelje sam in da ga ne bo vznemirjala niti materina bojazen,

niti zaročenkina melanholija. Sedel je v voz, pozdravil navzoče in se odpeljal.

Majhna deklica, ki je hitela preko vrta, je našla Klavdijevo listnico. Vedela je, da take stvari gospodje nosijo v žepu in da imajo notri denar.

»Gotovo je to izgubil gospod Klavdij,« je dejala. »Pravkar je neseel gospodični Miri rože. Menda je še tam.«

Odhitela je po travniku in se začudila, da je bila Mira sama. Ta je zazabila njeno začudenje in dejala:

»Kaj pa iščeš tukaj?«

»Gospodična, mislila sem, da je gospod Klavdij tukaj. Našla sem to-le listnico, menda je njegova.«

Mira je dejala:

(Dalje prih.)

Jetiki — boji

V dneh od 3. do 5. maja so se prirejali protituberkulozni dnevi. Namen teh prireditev je bil živahno pospeševanje vse-spološnega boja proti najhujši socialni bolezni, jetiki.

Ne poznamo nadloge in bolezni, ki bi leto za letom brez prestanka zahtevala toliko smrtnih žrtev vseh plovod po svetu, kakor je ravno jetika. Ona je kužna, nalezljiva; prehaja in širi se od človeka do človeka. Jetične kali zaidejo v jed ali pi-jačo, posuše se v prah, ki z zrakom sili v pljuča. Prilik za okuženje je nebroj.

Vsled izredne trpežnosti in žilavosti bacila jetike, s samim zdravilom tej bolezni ne pridemo do živega. Organizirati vse učinkovite načine borbe proti tuberkulozi, razpresti mreže organiziranega boja na

Dr. Aleš Peršin - naznanja

da je preselil pisarno v Dalmatinsko ulico števil. 3 - I nadstropje - LJUBLJANA (poleg Kmetске posojilnice) — Telefon števil. 20-19

39 RAZNO

Ta pa zna. V madžarskem mestu Szekszardu to mesarji in peki prav radi navijali cene. Nobena vladna odredba ni nič pomagala. Tedaj si jo je mestni župan Vendel izmislil. Kupil je 16 svinj in otvoril v občinski pisarni mesnico. Vse je hitelo k njemu po meso. Mesarji so gledali za kupci. Ko so videli, da se župan ne šali, so cene mesu hitro znižali. - Naslednje nedeljo je župan hotel odpreti pekarno. Toda čim so peki za namero zvedeli, so kar sami od sebe znižali cene kruha. Župan je pa v mestu bolj priljubljen kot katerikoli narodni junak.

Beračica - milijonarka. V New Yorku je umrla neka znana beračica vled gladi. Ko so jo prepeljali v mrtvašnico, so našli vsite v obleko vrednostne papirje za pol milijona dolarjev.

Drag kamen. V zadnji Indiji v rudokopih dragih kamnov v državi Birma so našli posebno lep rdečkast rubin. Kupil ga je neki pariški draguljar

Lorenski učitelj

Roman.

»Da, dorasla je. Vselej, kadar jo vidim, si mislim: godna je. Kako se neki imenuje tisti, ki jo bo vzel?«

»Jako vrl dečko je!«

»Oh, Jakob, požuri se! Povej mi ime in kaj ste se dogovorili! Jaz bi morala to že vedeti... Ali je od tukaj? Ali je mlad? Dela?«

»Martin.«

Zadrhtela je, ker je bila jasna podoba tistega, ki ji vzame hčerko. Toda samo za trenutek.

»Martin iz Ovčje Hornje?«

»Zdaj se spominjam: spremljal nas je in sicer dlje, kakor mu je Leon naročil. To je bilo radi Orane. Šla sta pred nama. Naj kdo reče, da nisem razumela! Le na nekega drugega vedno mislim... Ta Martin! Koliko let mu je?«

»Triindvajset let. V novembru je odslužil vojaščino.«

Soglašala je. Glas vesele duše je prejšnji ko kateri drugi. Tenkejši je in predoro žid. Komaj je pomlajeni materin glas zazvenel po sobi, že je Orana potrkala na vrata. Še spodaj je zaslišala smeh žalujoče matere. Vstopila je in zagledala očeta pokonci, v postelji pa belo mater, ki je bila zdaj resna in se je zdelo, da sanja in moli, kakor se zgodi, kadar radost prešine vso dušo in se spremeni v hvaležnost.

Orana z zlatimi trepalnicami se ni obotavljala:

»Veste vse?«

»Da, predraga!«

Objeli sta se in objemajoč se sta nekaj časa govorili par brezpomembnih besed, zakaj srce je bilo ob sreči in duša je kranljala z dušo. Ko se je Orana zravnala, je uvidela, da mora ostati tukaj nepremično, ker je mati zrla vanjo ne več kot v otroka, ne kot v tovarišico, ne kot v pomočnico pri gospodinjstvu in tudi ne kot v hišno veselje, ampak kakor v bitje, ki je na novo zaznamovano.

Mati je rekla: »Kdaj bo svatba?«

»Kakor bodete hoteli. In stric Leon hoče imeti ples na Hornji, kamor bo vse kmetije povabil...«

»Da, to bo lepo... Mene zato nista prašala, ker se vama zdi, da sem šibkega duha... Nič vama ne zamerim, saj sta gotovo dobro izbrala, tvoj oče in ti. Orana, saj ga komaj poznam, tvojega Martina! Je li že dolgo tega, kar sta se zaročila?«

»Tri mesece, mamica.«

»Trije meseci tvoje sreče, ki jih jaz nisem živela!« Beli dan je že napolnil sobo. Troje src, ki so se ljubila, še ni našlo pokoja.

10. Konec košaje.

Utrudili so se, ko so sušili seno in ga nalagali na voz. Mučila jih je tudi vročina, ki jim je s pokošenih tal kljub slamnikom in rutam puhtela v obraz. Vendar niso kdo ve kaj počivali: niti orjaški gospodar Leon v rjavih, zametastih, že precej ponošenih letenskih hlačah in v tako premočeni srajci, da se je pot kar kadil iz nje; niti dekla, ki je moškimi pomagala pri velikih delih; niti nasavska rdečelaska, ki je prišla h košnji na Hornjo; najmanj pa gologlavi Martin z odprto srajco pod vratom in zavihanimi rokavi. Čvrste in krepkega mladeniča je pogled na delo kar podžigal. Edino stara Glosinda je imela pravico po-

vse strani in na vsakega človeka, šele potem bomo doživeli nagel umik jetične poštasti na vsej črti, šele nato znatno omejili število smrtnih izgub vsled nje.

Vsakdo izmed nas mora po svojih močeh sodelovati v vojski zoper tuberkulozo, zakaj vsak človek se po njej okuži, vsak lahko zboli, a sleherni bolni poedinec je lahko vir okuženja in bolezni za druge.

Poglejmo okoli sebe, da vidimo, kako se vrši boj zoper jetično dandanes! Poglavita naloga v tem boju je odstranitev kužnih virov, to je bolnih ljudi s kužnim izmečkom. Te bolnike je treba osamiti, izolirati. Ozdravljivi slučajji spadajo v bolniške zavode, neozdravljivi v hiralnice, deloma v bolnice ali vsaj v lasto sobo na njih domu. Zdrave ljudi pa je potrebno vestno poučevati glede ravnanja in načina življenja, da enkrat ne podležejo zavrtni bolezni.

Zalostna je slika, ki jo nudi borba proti jetiči okoli nas dandanes. Tako potrebna in nujna odstranitev kužnih virov je splošno nemogoča. Saj nimamo dovolj zavodov, ki bi bili široki javnosti v tej bolezni dostopni in ki bi zadoščali za dalje časa vsaj znatnemu delu naših bolnih rojakov. Se manj pa je izvedljiva osamitev bolnih ljudi v lastnem domu. Okuševanje se vrši naprej, otroci obole

po starših, mnoge rodovine takorekoč izumirajo.

Predpisi glede čuvanja pred okužitvijo v javnih prostorih se površno izpolnjujejo. Popljudana tla, zakajeno ozračje ondod, kjer je obešena tablica s prepovedjo pljuvanja ali kajenja, to vse je nekaj navadnega. V oddelkih za nekadike na vlaku si je treba zrak brez škodljivega dima šele priboriti. Prav tako je večkrat v avtobusih. Gostilne, pivnice, ki so dostikrat pravo leglo in zbirališče vsemogočih kužnih kali, rastejo nove iz tal. Zalostno, prav žalostno je vse to.

Ves protituberkulozni boj je doslej obstojal večinoma v skromni pomoči zdravnikov v najhujšem bolezenskem metežu: v bolniški sobi, v zavodu ali v lastnem domu. Ze zdavnaj je napočil čas, da ves ta boj prenesemo tja, kjer je mogoče preprečiti razvoj te strašne morilke. Neobhodno je potrebno ločiti jetične od zdravih. Zato pa morajo rasti iz tal — čeprav s še tako težkimi finančnimi žrtvami — zavodi za tuberkulozne, bolnice in ljudska zdravilišča; dalje moramo polagati skrb na zdrava, zračna stanovanja, slednjič pa nuditi pouka in prilik za krepitev ljudskega zdravja.

Zavedajmo pa se, da je izolacija živih kužnih virov naša prva in najvažnejša naloga. Zakaj tudi v slučaju prestanka stanovanjske krize in kljub morebitni visoki stopnji telesne kulture bo — žal — še vedno mnogo tuberkuloze na svetu. Ne pozabimo tega dejstva!

Se besedo bolniku samemu: zavedaj se, da si lahko ti vzrok in povod za oku-

Kmetska zveza zastopa koristi kmetskega stanu!

žitev in obolenje drugih. Zavedaj se, da so že nešteti zakonci, bratje, sestre bili v svojem neprimernem ponašanju v boleznih vzrok svojih otrok, bratov, sester. Zato pa se moraš — v slučaju lastnega jetičnega obolenja — po svoji vesti najpazljivejše ravnati po predpisih, ki ti jih daje zdravnik ali druga poučena oseba. Bistvena tozadevna navodila se glase: Ako le mogoče, imej sobo sam zase. Kadar kašljaš, drži glavo vstran, a pred ustmi imej robec. Tvoje perilo, posodje, jedilno orodje, naj se devlje zase, pri čiščenju ali pranju naj se prekuhava v vreli vodi. Vsako jutro naj ti strežna oseba z vlažno krpo obriše posteljo, pohištvo, stene. Pljuvanje bodi dovoljeno le v pljuvalnik, ki imej razkuževalno tekočino (malo lizola v vodi). Oka imej po možnosti vedno odprta. Zdravih ljudi ne puščaj bližje od 2 m k sebi, zlasti pa ne otrok. V slučaju, da nimaš sobe zase, naj bodo ležišča vsaj po 2 m oddaljena eno od drugega.

Zavedajmo se vsi brez izjeme velikih lastnih dolžnosti, ki jih imamo v bolezni in zdravju do drugih, pa bo tudi jetična pošast primorana k naglemu umiku.

Osrednja protituberkulozna liga.
(Dr. Franc Debevec.)

Ženske obleke in rute

v največji izbiri, samo dobre kakovosti Cene nizke!
R. Miklauc »Pri škofu«, Ljubljana

DIN 13

stane zvezek Karl Mayjevih spisov. Dodaj izšli 4 zvezki »Krištem po Jurtovem« in 1. zvezek »Po divnem Kurdistanu«. Četno delo »Krištem po Jurtovem« vezano polnstrano »Din 13«, celotno Din 19 — in se naroča v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

čivati. Res je nekoliko počivala, ker je imela manj moči kakor poguma, a njeni odmori niso bili dolgi. Srce ji je neprestano ponavljalo: »Pomagajmo, pomagajmo!« Saj je vse življenje pomagala. Dolgi, domala že polni voz je čakal spodaj na travniku, ker je bil svet povsod tako vzpet, da bi najboljša hornjska konja ne mogla speljati naloženega voza. Tudi so videli, kako je prvi roj golobov in grlic iz detelje in ovsu zletel v gozd. V zahajajočem solncu je drevje stopilo iz sence in na griču ob huvskem pogorju je mrko žarelo rdečkasto stebrovje.

»Kaj ti je, vrla Glosinda, da tako škilš na stezo v dolini?«

Tako je izpregovoril gospodar Leon Baltus, malone skrit za seneno plastjo, ki jo je z jeklenimi vilami nesel na voz. Odvornila je:

»Vidim Vašo nečakinjo Orano, ki prihaja k nam.«

Še en trenutek in vitka in drobna Orana je res prišla, vsa srečna s svojo novico. Na sredi travnika se je tudi Martin komaj videl izpod travnatega bremena, zapazil je Orano, stekel in vrgel plast na voz ter jo srečal za priročno kobilu. Bleda je bila, dasi je dolgo hodila. Martin se je zapel pod vratom in si popravil obleko, kajti še vedno se je bal svoje ljubljene.

»Nič se ne boji!« je rekla mladenka. »Nekaj novega vem: mati vedo, da midva govoriva; vedo, da sem zdaj tukaj.«

»Kdo jim je povedal?«

»Moj oče, davi, vpričo mene. Mati so jokali in jim je všeč. Objemi me!«

Objela sta se enkrat, dvakrat, tolikokrat, da je Leon, ki je od doleč pazil, vrh travnika zaklical:

»No, kaj pa je tam dol! Martin, Orana, pojdita rajši gor, kaj bosta tisto!«

Smeje se sta šla skupaj navzgor; Martin je držal vile na rami, Orana pa pripovedovala lepo zgodbo.

Vrh travnika ju je čakal hornjski gospodar, razkoračen na pokošeni travi. Ženske so opazovale, kako se zaročenca bližata kmetskemu gospodarju. S posebno pazljivim očesom ju je zasledovala mala nasavska rdečelaska; dekla pa sama ni vedela, ali ji gre na smeh ali na jok; edino stara služkinja je odkrito in nesebično občudovala Orano, »svoje dete«, ki je šla preko velikega travnika v lepoti šeste ure. Leon Baltus je bil predober gospodar, da bi čas tratil z besedami. Brž ko se je Orana na pobočju blizu njega, a nekoliko pod njim ustavila in povedala svojo novico, ni pokazal, ali mu je všeč ali ne.

»Ej ti punca, o takih stvarih se ne menimo pri senu na travniku!« je zaklical. »Hitro končajmo! Pojdita z Martinom na zadnji naloženi voz; doma Vama povem.«

Stari gospodar je dobro vedel, da njegova beseda zaleže več ko požirek vina. V nekaj trenutkih so moški in ženske, med temi tudi Orana, pograbili svo travo po pobočju in jo hitro z vilami znesli na dolgi voz, ki je bil ves poln in zvrhan. Martin je bil vaju poljske telovadbe: eno nogo je stopil kolesu na pesto, z drugo na šino in oprijemši se lesenih rkljev, ki so oklepali voz, je skočil na vrh voza, kamor je zasedil vile in jih pokrtil s klobukom, da bi drugi delavci po polju videli, da je to slavnostni voz. Sklonil se je in podal roko Orani, ki je bila hitro poleg njega. Nato sta se vsedla na zibajočem se vrhu.

Hitreje nego zaročenca so prišli posli domov, kajti bilo jim je iti preko strmine in onkraj je stala kmetija z mejo starih, hiraajočih dreves. Gospodar Leon je od daleč šel za vozom, ker je hotel pogledati, kako kažeta njivi ob potu, na eni pšenica, na drugi oves. Znova je

za skoraj 3 milijone dinarjev. Prav tam so našli tudi en safir, ki je pa še dražji.

Poljska republika meri 368.270 kvadratnih kilometrov in ima 27.195.000 prebivalcev. Po velikosti je n. pr. za 70.000 kvadratnih kilometrov večja od Italije, a ima za skoraj 13 milijonov prebivalcev manj.

Muzej »glasov«. V Parizu imajo svojevrsten muzej, muzej človeških glasov. V tem muzeju hranijo nad 6000 gramofonskih plošč, na katere so ujeli glasove raznih govornikov in znamenitih mož. Maršal Foch se je do zadnjega branil prihi v ta muzej.

»Rajski mir«. Nemško mesto Essen v Porurju se lahko postavi, da je eno izmed evropskih mest, kjer je največ trušča. Saj ima nič manj ko 34 železniških postaj. To je blizganja in živiganja, da bi bilo primerno prav za tiste, ki imajo slabe živce. Lansko leto sta v Essen železnica in cestna električna železnica prepeljali 90 milijonov potnikov.

Čudežna lokomotiva. Ameriški inženir R. J. Wensley v Pittsburgu je zgradil tako lokomotivo, ki se kar na ukaz »Na-

Dr. — k:

Snujte društvene knjižnice.

II.

Društvene knjižnice so za duhovno povzgojo ljudstva tako velikega pomena, da zaslužijo izmed vseh različnih prosvetnih ustanov največ pozornosti in dejanske podpore. Društvene knjižnice so kulturna ustanova, ki je namenjena umski in srčni vzgoji naroda ter njegovemu duhovnemu in нравnemu izpopolnjevanju. Njihov cilj je, z izbiro dobrih, stanu in starosti primernih knjig vplivati na vsakega posameznika, ki je količkaj dovzeten za višje stvari in ima dobro voljo, da se sam dalje izobražuje in gre tako s časom naprej. Knjižničar ima zato silno lepo vzgojno nalogo, ki obstoji v tem, da ljudem pomaga pri izbiri primerne čitve, jim svetuje, daje pojasnila ter jim gre tudi sicer pri njihovih željah v vsakem oziru na roko. V tem pogledu se odpirajo knjižničarju pri njegovem delovanju tako velike možnosti ljudske vzgoje, da nikakor ne more biti brez pomena, koga izvoli društvo za svojega knjižničarja. Njegovo delo je namreč v vzgojnem oziru tako važno in odgovorno ter zahteva toliko izobrazbe, srčne kulture, vestnosti in predanosti, toliko ljubezni do lepe in dobre knjige ter resničnega navdušenja za prosvetno delo med ljudstvom, da bi morali društveni člani dobro premisliti, koga postavijo na to odlično mesto. Za knjižničarje se morajo izbirati samo najposposobnejši in najvrednejši

ter samo taki, ki čutijo res veselje in nagnjenje do tega poklica. Zakaj le pod dobrim knjižničarjem more knjižnica uspevati in pravilno izvrševati svojo nalogo.

Društvene knjižnice so za kulturno stremeč narod prav tako neobhodno potrebne ustanove kot šole. Tega se drugi narodi tudi zavedajo, zato jim posvečajo največjo skrb in pozornost. Za dokaz, kako po kulturnem svetu visoko cenijo prosvetni pomen knjižnic, naj navedemo izjave treh odličnih ameriških državnikov. Theodor Roosevelt je izjavil: »Za cerkvijo in šolo je knjižnica največja pospeševalnica vsega dobrega. Nравne dobrine, ki izhajajo iz skrbno izbrane zbirke dobrih knjig, so neprecenljive. Nobena občina (fara, društvo) ne more ostati dolgo brez knjižnice.« Drugi Amerikanec, Bryan, sodi, da je »knjižnica središče, ki izžareva vedno širši vpliv na izobrazbo, dvig in napredek splošnosti«. Mac Kinley pa pravi: »Ustanovitev ljudske knjižnice je najvažnejši dogodek v kakem kraju.« Take in podobne izjave nas že morejo brez drugega prepričati, da so knjižnice res velikanjskega pomena, tako za posameznika kot za ves narod. Tudi nekatere napredne države so že spoznale pomen knjižnic, tako n. pr. Danska in Češkoslovaška, kjer obstoji zakon, po katerem so ljudske knjižnice za posamezne kraje prav tako obvezne kakor šole. Tudi pri nas bo moralo prej ali slej priti do tega, da bodo občine same iz svojih sredstev podpirale in vzdrževale knjižnice. Če pa hočemo to doseči, moramo najprej dokazati, da razumemo pravi pomen knjižnic in da smo storili

zanje vse, kar je v naši moči. Knjižnice morajo postati našemu ljudstvu življenjska potreba, prav tako kot so mu šole že postale. S tem bomo pokazali svojo kulturno zrelost in sposobnost, da sami kujemo in oblikujemo svojo usodo. Pokazali bomo narodno samozavest in ponos, da smo člani duhovno plemiškega naroda, ki zre z jasnimi, bistrimi očesom v svet in se zaveda svoje vrednosti ter potrebnosti med drugimi narodi.

Ljudske knjižnice so po svojem pomenu poleg šol najvažnejše kulturno-vzgojne ustanove kakega naroda in merilo njegove kulturne višine. Pisatelj Fran S. Finžgar je pribil: »Število knjižnic je zanesljivo merilo o kulturi kakega naroda.« Knjižnica po eni strani nadaljuje delo, ki ga je pričela šola, po drugi strani pa vpliv šolske vzgoje še presega, ker so njena sredstva raznovrstnejša in, kar je največ vredno, osebnostna. V knjižnici more dobiti vsakdo sebi čisto primerno čtivo, ne da bi se čutil pri izbiri kakorkoli vezanega, razen po svojem svetovnem nazoru in vesti, ki pa mora itak biti najvišje merilo za pri izbiri knjig, ki jih knjižnica nabavlja. V knjižnici se more vsakdo poglobiti in razširiti znanje, ki ga je pridobil v šoli (iz zgodovine, zemljepisja, naravoslovja itd.), more se pa tudi strokovno dalje izobraževati. Toda namen knjižnice ne obstoji samo v tem, da skrbi za umsko izobrazbo svojih članov, marveč tudi v tem, da goji njihovo srčno in osebnostno kulturo ter skrbi za njihovo notranjo rast. Zato mora vsaka knjižnica polagati največjo pažnjo na leposlovje, ki je njen bi-

prej, premakne ali na ukaz »Stoj!« ustavi. Baje so posebni električni mehanizmi tako občutljivi za valovanje zraku, ki ga povzroči človeški glas, da sami sprožijo potrebne zvode.

Po pravici povedal. - Duhovnik vpraša jetnika, kaj mu po pravici pove, kaj ga je pripeljalo v ječo. - »Zandar.« odgovori jetnik.

Hitro tekoča reka. Najbolj hitro tekoča reka na zemlji je Sutled v Indiji. Izvira 5100 m visoko in pade na dolžini 112 km na 4000 m.

Številna družina. - V Mosul v Mali Aziji je umrl 120 letni šejk (arabski poglavar). Zapustil je 4 žene in nad 100 otrok in vnukov.

Srečni otok. Pravi raj mora biti na otoku Holy Island ob obali severne Anglije. Med 250 otočani ni niti enega policaja, nimajo kina, ne gledališča. Brezposelnosti ne poznajo. Zdravi so pa tudi, kot ribe, ker se nobenemu zdravniku ne sliša nastaniti se na otoku.

Baje prej kot pozneje. Ljuba Urška, zdaj po poroki se bova takoj peljala k fotografu, ker ne veva, ali se bova še kdaj tako sladko držala kot sedajle.

oblekel telovnik in ker je bil truden, je hodil počasneje nego po navadi. Stopal je, kakor da šteje korake, zroč pred seboj široki njivi s še zelenim, povsod razvitim in klenim, v pkojnem večeru že zorečim klasjem. Ko je stopil preko borne, nizke in raztrgane meje in dospel na prvo njivo, se je hornjski gospodar odkril. Tako je navadno pozdravljal pšenico. Tistim, ki so se nekdanje čudili, je odgovoril: »Moj oče je tako delal, zato tudi jaz pozdravljam pšenico. Pšenica je plemenita: iz nje nastane hostija!«

Ko je po potu in nato po kolovozu prispel na Hornjo, je bilo že vse urejeno. Nasavska rdečelaska je šla domov, dekla v hlev in Glosinda v hišo. Martin je pa voz zapeljal poleg zida, konje izpregel in seno zmetal skozi vrata na skedenj.

»Prideš?« je rekel gospodar.

Stopila sta v kuhinjo, kjer je Orana že čakala.

»Vsedita se ne klop, in sicer tukaj pred mano, draga otroka, da vaju vidim!«

Prvič je izgovoril to besedo v dvojini in tako čast skazal Martinu. Resna in nekoliko ginjena sta oba sedla z ramo ob rami. In na drugi strani mize jima je bil nasproti hornjski gospodar s prekrižanimi rokami. Gledal je v plavolasega Martina in v Nikolajev sestro, hčerko Jakoba Baltusa, čigar rod je izumrl.

»Martin,« je rekel, »radi tebe sem bil tri ali štiri mesece v skrbah. Nič kaj nisi vedel, da mora biti ta kmetija tvoja. Pravil si, da boš gozdar ali gozdni čuvaj... Kolika beda! Tisti dan sem te slabo sodil. Ali še vedno nameravaš...?«

»Ne,« je živahno odvrnila Orana, »si je že premislil. Stric Leon, nikar se ne norčujte iz njega: veselila ga je uniforma in red je hotel napraviti. Saj je bilo prav.«

»Bolje je, da ostaneš tukaj, mala! Red je hotel napraviti! Kaj ga ne delam jaz, ki gospodarim na Hornji...? No, vesel sem, da tega več ne namerava in menim, da si mu ti pomagala, da je to misel opustil.«

»Oba sva se odločila: ne bo Vas zapustil in jaz grem z njim.«

Ob tej besedi sta zaročenca opazila, da je nekaj gub izginito Rimcu z obraza in se je pomladil kakor stari oče, preden naredi veselje.

»Orana, ali se spominjaš tistega dne, ko si mi povedala, da si se zaročila? Rekel sem ti: »Od mene je odvisna tvoja poroka. Ne maram, da bi Baltusova Orana in Martin imela svatbo kje drugod ko na Ovčji Horni; poročiti se morata na tisti zemlji, na kateri bosta živela! Povabil bom sosednje gospodarje od Huva do Paleževine. Ne bom štedil pri tistem slavu: nastavlil bom vse sode, v katerih imam sadjevec in vino; plesali bodo v hiši, na dvorišču in na skednju. Samo dobre žetve morata počakati.«

11. Dan za veseljem.

Naslednji dan, ki je bil četrtek, je bil določen za to, da se zaročenca »opremita«, to se pravi, da si v mestu nakupita poročnih daril.

Jakob Baltus in Orana sta zarana stopila iz kriške šole. Pred vrati je stal avtomobil, ki ga je posodil neki trgovec v trgu. V trenutku, ko je Jakob zapuščal dom, je žena stala na pragu in čakala, da je po stopnicah stopil na cesto in rekla:

»Z Bogom, moja ljubljena!«

Učitelj in njegova hči sta bila pri teh besedah že v avtomobilu. Oba sta se okrenila in Jakob se je nagnil:

»Ti bi morala z nama iti!«

Praktični in ceneni pomladni čevlji

Bata

9315
Din. 89.-

Čevlji iz lastina z visoko peto. — Ugaja vsled svoje lahkote.

9445-60402
Din. 89.-

Čevlji iz baržuna za družbo in izprehod. Eleganten kroj.

6445
Din. 89.-

Udoben baržunast čevlji za izprehod.

stveno sestavni del. Leposlovje je namreč v vzgojnem oziru veliko važnejše od poučnega slovstva, ker vpliva neposredno na srce in ga napravlja voljnega in dovtoljnega za vse, kar je v življenju lepega in vzvišenega. Lepa povest vpliva na bralca blažljivo in bodrilno: ne samo s tem, da ga za trenutek odmakne vsakdanjemu, dostikrat trdemu življenju, temveč v največji meri s tem, da ga s svojo skrivnostno, nekako čarodejno silo, ki jo vsebuje in katero imenujemo lepota, dvigne v kraljestvo duha, kjer se čutimo srečne in zadovoljne. Take sreče nam ne more nadomestiti nobena hrupna zabava in noben posvetni užitek. Lepa povest zapusti v naši duši neizbrisne sledove, napravi nas globlje, modreje in boljše. Še po dolgih letih se spomnimo tega ali onega prizora v knjigi, kakega opisa pokrajine, te ali one srečne ali nesrečne osebe, ki jo je pisatelj postavil pred nas, kakor živo, in ki nas potem spremlja skozi življenje, kakor da je kdo izmed naših prijateljev in znancev, ki nam je prav posebno drag. V vsaki lepi povesti je nekaj posebnega, kar nas na ta ali drugi način gane, pretrese, potegne za seboj. Lepa povest pa nam vzbuja tudi razumevanje za življenje drugih ljudi, stanov in narodov ter nam krepi socialni čut. Odkriva nam pogled v skrivnostno snovanje človeške duše in božje previdnosti, ki se nam včasih zdi tako težko umljiva. Lepa povest nam slika življenje v nekem določenem redu, kakor se resnično vrši, le da nam je ta njegov red in višji smisel dostikrat prikrit in zabrisan. Zakaj mnogokrat se nam radi dnevnih skrbi in težav zdi življenje tako razbito, vse križem razmetano in brez pravega namena, ob branju lepe knjige pa se tudi sami duhovno zberemo in notranje uredimo — in življenje se nam zopet pokaže v višji in lepši luči.

Branje lepe knjige je torej nekaka duhovna vaja, ki nas dvigne nad vsakdanjosti in nas prijetno prisili, da vsaj za trenutek obrnemo pogled vase, se zberemo in duševno zaživimo. Zakaj edino duševno življenje je vredno človeka, ustvarjenega po božji podobi.

Čudežni Balzam!

Vaš Radio Balzam sem preskusil s popolnim uspehom: zato Vas prosim 25 lončkov po povzetju za moje odjemalce. Spoštovanjem: Franc Mrak, čev. mojster, Hum na Sotli, Rogatec. — Rešite se tudi Vi: kurjih oces, bradavic, trde kože itd. Lonček 10 Din (predplačilo) ali 18 Din po povzetju, pošlje: R. COTIC, Ljubljana VII, Kamniška ulica št. 10/a. Vozi Čarmanov avto.

V vsako hišo »Domoljuba«!

d Čegavi so čevlji? Oseba, ki si je kupila čevlje in jih pozabila, naj se oglasi na stojnici Pogačarjev trg, kjer prodajam kvas. — Jože Koritnik.

Nove skladbe.

Skladatelj Al. Miheleč nam je za majnik poklonil šopek sedmih Marijinih pesmi pod naslovom: *Kraljici maja*. Izvirna besedila in ljubka melodija bo pripomogla, da jih bodo naši pevci s pridom uporabljali. Priporočamo!

„Kres“

list slovenskih fantov je izšel ter se je začel razpošiljati. Obsega 32 strani. Stane na leto (12 števil) 25 dinarjev ter se naroča: Uprava »Kresa«, Ljudski dom, Ljubljana.

Ako se nalezem nahoda

ali influence, kašlja, hripavosti, brenčanja v ušesih i. t. d., tedaj takoj vzamem za nosljanje, grgranje ter za obkladke

Fellerjev prijetno dišeči ELSAFLUID. To pomaga hitro in zanesljivo. Nekoliko kapljic na sladkorju odpravi takoj krče in slabost v želodcu. Pri revmatizmu, gihtu in oteklinah vsake vrste mi vedno pomaga drgnjenje in pranje z Elsafluidom.

Delajte tudi Vi tako — pomagalo bo tudi Vam!

Fellerjev Elsafluid, to že 33 let znano narodno sredstvo in kosmetikum stane v lekarnah in vseh podobnih trgovinah; poskusna stekleničica 6 Din, dvojna stekleničica 9 Din, specialna stekleničica 33 Din. Po pošti najmanj 62 Din pri:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
Štubica Donja, Elsatrg 16

NIKDAR še niste imeli tako prijetne in lahke
KOŠNJE kot jo boste imeli letos, toda le, ako boste kosili z
garantirano - domačo
Jugoslovensko koso.

Zahtevajte te kose pri vseh trgovcih.

Meh za smeh.

Mož se ga je nabral ter ob dveh po-noči prilomastil domov.

»Sram te bodi, da ob dveh prihajaš domov iz gostilne,« je vpila žena nad njim. On se je hotel zagovarjati. »Saj je vendar šele enajst ura.«

»Dve je, nikar ne ugovarjaj, poglej na uro.«

Pa je odvrnil potrto: »Lepa žena, ki uri več verjame kot pa svojemu možu...«

Sodnik: »Natančno vem, da ste baš tako izvršili vlom, kot sem vam zdaj na-vedel.«

Obtoženec: »Žal da ne, gospod sodnik. Prihodnjič bom pa poskusil vašo metodo uporabiti.«

Silno suha in koščena gospa je stopila v mesnico rekoč: »Ampak, včerajšnje me-so je bila pa sama kost in koža. Moj mož kaj takega ne more in ne mara videti.«
Mesar: »Čudno — kako to, da je — vas vzela?«

Pojasnilo. Tujec: »Kako visoka pa je ta-le gora?«

Domačin: »Tega pa ne vem. Vprašajte kakega turista.«

Prikupljivo. »Ne, letos ne bomo no-benih prašičev redili pri nas. Raje si vzamemo letoviščarje, s temi je manj oprava in pa večji dobiček imaš od njih.«

V letovišču. Najemnik: »Le kako morete imeti svinjak poleg vašega stanova-nja? Prav gotovo to ne more biti zdravo.«

Posestnik: »Pri nas še ni noben prašič zbolel.«

Jabolko ne pade... »Veš kaj, sinko moj, mesto da bi vedno le od mojega žepa živel, bi si pa končno le sam kaj prislužil.«

Sin: »I seveda, papa, saj samo čakam na prihodnjo svetovno vojno.«

Močna družina: »No, Zatratar, kako močna pa je vaša družina?«

Kmet: »Če skupaj potegnemo, pre-trepemo vso vas.«

Pes. Vandrovcec se je bližal hiši ter opazil velikega psa, ki ga je sumljivo meril s svojimi sovraznimi očmi.

»Le stopite bližje!« je dejala gospa vandrovcecu.

Vandrovcec: »Ali pes ne grize?«

Gospa: »Ne vem, šele včeraj sem ga kupila in zato bi ga prav rada preizkusila.«

Proti rdečim rokam

razpokani in nelepi barvi kože se z uspehom uporablja snežnobela in masčoba prosta krema »Leodor«, ki daje rokam in obrazu ono belino, katero si vsaka odlična dama želi. Posebna prednost kreme »Leodor« je v tem, da izvrstno hladi srbečo kožo in je obenem odlična podloga za puder. Trajni vonj kreme »Leodor« je podoben onemu, ki prihaja iz šopka v rosnem pomladnem jutru utrpanih vijolic in šmarnic brez onega slabega mošusovega vonja, ki odbija odlične ljudi. — Cena veliki tubi Din 14-50, mali tubi Din 9-—. V učinkovanju jo podkrepí Leodor-toaletno milo, cena komadu Din 8-—. Dobiva se povsod, kjer prodajajo Chlorodont proizvode. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omet ne zalepiti), dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. — Tvojnice Zlatorog, Oddelék Chlorodont, Maribor. 57

Vreče. Kdor rabi vreče kupi jih najceneje pri tvrdki:
Mirko Mlakar
Ljubljana - Slomškova ulica št. 11

Kmetje, pristopajte v Kmet. zvezo!

»Včeraj sem bila pri zobozdravniku.«
»In zob že boli?« »Ne vem, ker sem ga tam pustila.«

Žena (pozno domov prišedšemu možu):
»Grdoba. Ne morem te videti!«
On (natrkan): »Malo počakaj, takoj napravim luč.«

Kovači!
Najboljši trdi in mehki koks in kovaški premog Vam nudi
Družba Ilirja, Ljubljana
Dunajska c. 46. Telefon 2830

REUMA-IŠIAS

se ozdravi s pravočasnim zdravljenjem v kopališču Pístyan ali doma s pístyanskim blatom ali izgotovljeno oblogo (kompresom). Brezplačni opis in informacije:
L. SCHREIBER - ZAGREB,
Strossmayerov trg 1/II,

Zadovoljni ste.

ako imate nove čevlje, a Vaše zadovoljstvo je tem večje in trajnejše, če so Vaši čevlji res dobri in trpežni. Tako Vam nudi samo industrija čevljev Stermecki v Celju. O tem se lahko uverite, če razbistite takoj novi katalog z več tisoč slikami, katerega projekte popolnoma brezplačno.

Čevlji iz Kravine Din 149, telci 170, boka 178, ševro 290, goraki 186, lovski 243, gozdarji 259, športni 248, snudali 89, 88, nočevlji 133, 140. Ravno tako velika izbira dežnih, dlanjskih, platnenih, kopalnih in telovadnih čevljev. Cene nizke in kakovost toliko kakor kjerkoli.

Industrija čevljev
R. Stermecki, Celje št. 19
Dravska banovina.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje prideleke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Pošljite nam takoj

Vaš naslov! Dnevno Din 200-—, 300-— in še več, lahko zaslužite z delom v Vašem domačem kraju. Znamko za odgovor. »TEHNA« družba, Ljubljana, Metni trg 25/II.

Manjša hiša z vrtom, se vsled preselitve takoj proda. Ferdo Laznik, Radeče.

Vajenca v krojaško obrt sprejem takoj. Ivan Pernel, krojač, Preska 37, p. Medvode.

Čevljarški vajenec se sprejme z vso oskrbo Dermastja Fr., Dravljje št. 85, št. Vid nad Ljubljano.

Čevljarški pomočnik se sprejme za boljša dela z vso oskrbo v hiši. Travnik, Trebnje.

Šteparica se sprejme dobro izveščana z vso oskrbo. Travnik, Trebnje.

Vajenec, ki ima veselje do čevljarstva, se sprejme tudi z vso oskrbo, dobro vzgojen. Travnik Fr., Trebnje.

Bepelj ležek, 24 obraten in mlatnico na tribo, dobro, cena 2500 Din, prodam radi elektrike. Franc Eržen, Okroglo št. 10, p. Naklo, Gorenjsko.

Učenca sprejemem. Koprivec, sedlar, Loški potok.

Učenca poštenih starišev, ki ima res veselje do kovaške obrti sprejme Ivan Meden, Rudnik pri Ljubljani.

Vajenca in POMOČNIK za krojaštvo za fina dela sprejem takoj. Jože Janc, krojaštvo, manufaktura, Senično 5, p. Krize na Gor.

Specerija s skladiščem na prometni točki Ljubljane z inventarjem radi odpotovanja takoj naprodaj. Naslov pod števil 5251.

Pajkeli za čiščenje žita novejšje vrste na 10 sit, dobro delujoč, in čevljarški šivalni stroj v dobrem stanu se ceno proda. Naslov pri upr. Dom. št. 5252.

Prodam večjo množino prvih rojev iz A. Z. panjev same prvovrstne gorske čebele. Vprašati z navedbo cene na Jakob Krmeč, čebelar, Milaka, p. Poljane n. Šk. Loko.

Mesarskega vajenca poštenih starišev sprejem takoj. Oskrba v hiši. Naslov v upravi pod števil 5272.

Mesarskega vajenca sprejem takoj. Josip Musar, mesar, Ljubljana, Sv. Petra c. 61.

Prava pot,

ki vodi do ozdravljenja živcev!

Bolni, izžrpani živci zagrenjujejo življenje, povzročajo mnoge bolezni, kakor bodilje, irganja, omotico, tesnobo, šumenje v ušesih, motenje v prebavi, pomanjkanje spanja, neveselje do dela in druge slabe pojave. Moja ravnokar izišla poučna razprava Vam pokaže pravo pot, kako se bote osvobodili vseh takih bolezni.

V tej brošuri so opisani vzroki, postopek in zdravljenje živčnih bolezni po dolgoletnih izkušnjah. — To veselo sporočilo zdravja pošljem vsakomur popolnoma zastonj.

Tisoči zahvalnic potrjujejo edini obstoječi uspeh neumornega vestnega raziskovalnega dela za dobrobit trpečih človeštva. Kdor pripada velikemu številu bolnih in kdor bolega na teh mnogoštevilnih pojavih, naj si takoj nabavi mojo knjžico utehi!

Prepričajte se sami,

da vam nič neresničnega ne obljubljam, kajti v prihodnjih dveh tednih pošljem vsakomur, ki mi piše, popolnoma brezplačno in franko ono poučno razpravo. Zadošča doplačila na:

Ernst Pasternack, Berlin S. O., Michaelkirchplatz 13, Abt. 317.

Salonit

ZA POKRIVANJE
STREH
ZA OBLAGANJE
STEN
ZA ELEKTRIČNE
IZOLACIJE
CEVI ZA
KANALIZACIJE

ZAHTEVAJTE CENIK
GRATIS IN FRANKO!

Birmanske ure za dečke od
Din 44'— naprej.

BIRMANSKA DARILA

H. SUTTNER - LJUBLJANA 1

PRESERNOVA ULICA 4 — POLEG FRANCISKANSKE CERKVE —
NAJVEČJA ZALOGA UR, ZLATNINE IN SREBRNINE. — LASTNA
TOVARNA UR V ŠVICI

Birmanske zapestne ure, srebrne od Din 152'— naprej.
14 karat zlato od Din 296'— naprej.

ZAHTEVAJTE CENIK
GRATIS IN FRANKO!

Srebrne vratne verižice (Collier) od
Din 20'— naprej
Zlate vratne verižice (Collier) od
Din 85'— naprej

Preklic

Podpisana Kregar Katarina ml., Dobrunje 24, prekličem kot neresnično in obžalujem vse, kar sem govorila žaljivega o Anžici Jožetu iz Dobrunje št. 21. Zahvaljujem se imenovanemu, da je odstopil od kazenskega preгона.

Kregar Katarina, posestnice hči.

Kose

tudi novega patenta »Flugs«, SRPE in drugo poljsko orodje kupite najbolje pri JOSIPU JAGODICU, Celje, Glavni trg.

Kovači! Najcenejši koks
100 kg Din 85'— Pri večjem naročilu popust!
LJUBLJANSKA MESTNA PLINARNA.

L. Mikuž

Ljubljana, Mesni trg 15

Na malo **Dežniki** Na veliko

Ustanovljeno 1839 Telefon 2282

Edino najboljši

Šivalni stroji in pletilni švic.
„Dubied“ stroji ter kolesa
za rodbino, obrt in industrijo so le

Jos. Petelinca

Gritzner, Adler

Najnižje cene! Tudi na obroke!

Ljubljana

blizu Presernovega spomenika.
Pouk v voženju brezplačno.
neVtečja garancija.

V vsako hišo Domoljuba!

Ljudska posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka. — Tudi rentni davek plačuje posojilnica sama.

Svoje prostore ima tik za frančiškansko cerkvijo v lastni palači, zidani še pred vojno iz lastnih sredstev. Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposestvo in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z **neomejenim** jamstvom za vloge vsi člani s svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 180 milijonov Din.